

*Křížová cesta
Srdcí Lásky
s o. Montfortem*

1. zastavení: Ježíš je odsouzen k smrti

Můj Ježíši, zcela se Ti odevzdávám, pomoz mi Tě následovat. To já bych měl být odsouzen na smrt a místo mě jsi byl odsouzen Ty a já jsem byl osvobozen. Já jsem jako Barabáš, zločinec a vrah, a Ty nevinný Bůh. Odpuště mi. Pomoz mi, můj Pane, abych také dal svůj život za své bratry a sestry, a zvláště za duše v očištění, abych dodržoval modlitební časy a žil čistým a svatým životem...“, aby nastala vláda Tvé lásky, aby vládlo tvé Srdce, přišlo Tvé království a už nebyli odsuzováni nevinní lidé, jen ten zlý, ďábel, aby byl odsouzen a poslán tam, kam patří - do pekelného ohně.

Po každém zastavení:

Ježíši! Maria! Vy jste Srdce lásky. Miluji Vás. Vezměte mě v sebe. Vám patří má úplná oddanost. Amen.

2. zastavení: Ježíš bere svůj kříž

Můj Ježíši, děkuji Ti za to, jak láskyplně jsi nesl kříž, který jsi s takovou mírností a odevzdaností přijal. Objal jsi a políbil svůj kříž, což rozzlobilo dva zločince, odsouzené spolu s Tebou: „Proč neseš svůj kříž?“ Oni nejdříve ty své vzít odmítli, ale pak k nim byli přivázáni a přinuceni je také nést. Ty jsi svůj vzal s tou největší láskou a mírností. Můj Ježíši, kříž, který neseš, je můj hřích, bříme mého hříchu, hříchy mých bratří a sester, zejména hříchy kněží, zasvěcených osob, hříchy těch, kteří se za tebou vydali, ale opustili tě, hřích slavení mše bez vroucí lásky, hřích zapomínání na to, co jsi

pro nás vytrpěl ve Svaté Eucharistii, hřích nedodržování našich modlitebních časů a života čisté a svaté lásky, hřích, kdy říkáme „miluji Tě“, ale naše srdce je ve skutečnosti někde jinde. Můj Ježíši, děkuji Ti, že jsi mi také dal nést kříž; kříž, který jsi mi dal nést, jsi Ty: Tvá Láska, Tvé Srdce. Kéž nesu Tvé Srdce s největší láskou a pozorností, jako Tě naše Paní nesla ve svém lůně s tou největší láskou, kterou nelze vypovědět. Pomoz mi nést Tvé Srdce, které je mým křížem, s veškerou láskou, abych miloval modlitbu Dvou Srdcí, miloval život čistoty a svatosti, miloval dodržování modlitebních časů. Pomoz mi milovat tento můj kříž. Ty jsi miloval svůj kříž, kterým byl hřích, ale kříž, který jsi dal nést mně, je Tvé Srdce, Tvé Srdce Lásky, Tvá Láska. Pomoz mi milovat je, objímat je, nést je s velikou radostí.

3. zastavení: Ježíš poprvé padá pod křížem

Pane Ježíši, upadl jsi pod těžkým břemenem kříže, protože já jsem nepřestal hřešit, protože my stále hřešíme a naše hříchy zvětšují váhu Tvého kříže. My v našem světě každý den vymýšlíme a vynalézáme nové způsoby, jak hřešit. (Dříve neslycháno, že by lidé své vlastní, lidské zárodky (uměle potrácené) používali k výrobě pomády, pudru a někteří je dokonce jedí! Strašné. Lidské bytosti používají k experimentům ve zkumavkách.)

Tebe, můj Ježíši, dáváme stranou, do kouta. Tebe a Tvůj svatostánek zahalují pavučiny a po léta se na něm vrství prach. Odpusť nám. Všechno toto zvětšuje tíži hříchů, kterou neseš. Proto jsi upadl. Pane, mohu Tě utěšit? Pane, pomoz

mi utěšit Tě alespoň tím, že dnes nebudu hřešit tím, čím obvykle hřeším nejčastěji, a pomoz mi to úplně odstranit z mého života a říci: „Už tento hřích páchat nebudu!“ Pane, pomoz mi, ať už nikdy nic nepřidávám k břemenu, které už neseš. Ty mi říkáš: „Můj synu, tvé hříchy mě zraňují více než hříchy ostatních, protože od tebe očekávám útěchu.“ Když se Ježíš rozhlédl kolem, viděl oči plné zloby; křičeli: „Zabijte ho! Ukřižujte ho!“ Kde je láska k Tobě, můj Ježíši? Pomoz mi, abych Tě miloval. Pomoz nám, abychom Tě v naší kongregaci milovali, pomoz Katolické Církvi, aby Tě milovala!

4. zastavení: Ježíš potkává svou Matku

Vidíme naši Paní a našeho Pána, Dvě Srdce navždy spojená v Lásce, jak se setkávají na cestě na Kalvárii. Ježíš nese kříž. Všichni kolem se mu posmívají. Vojáci a dav se mu pošklebovali a radovali se: „Dnes zemře!“ Někteří byli zvědaví, kdo to je, kdo se stane další obětí hrozného římského trestu. Používali tak odstrašující způsob nemilosrdné popravy, aby se nikdo jiný už neodvážili spáchat stejný zločin, v tomto případě to, co oni nazývali zločinem. Proto byl Ježíš odsouzen k nejukrutnějšímu trestu: nést si svůj kříž a zemřít na něm. Bylo tam jen jediné srdce, které jej milovalo. Mariino Srdce. Ostatní, kteří jej milovali, se skrývali, protože se báli. Maria vyšla zjevně setkat se se svým Synem. Tak my jsme povoláni zjevně vyjít s naší láskou, abychom se setkali se Dvěma Srdci. Už nikdy neskrývejte svou lásku. Všude říkejte: „Miluji Ježíše, miluji Marii.“ Všude se modlete tuto modlitbu lásky, všude žijte život lásky,

čistoty, svatosti, dodržování přikázání. Nebojte se říkat: “Toto je má Láska, můj Bůh, mé Všechno! Ježíš. Miluji Tě, Ježíši.”

5. zastavení: Šimon Cyrénský pomáhá Ježíši nést kříž

Šimone, jak jsi požehnaný. Jako jediný člověk fyzicky pomáháš Ježíšovi nést kříž. Chci být jako Šimon. Byl sice přinucen, ale jakou si získal slávu! Co jej přitáhlo na scénu? Bylo to setkání se Dvěma Srdci. Jen tak procházel kolem, když se vracel z pole. Když slyšel, že jdou popravit zločince, ukřižovat je (Římané jich ukřižovali tisíce), zeptal se sám sebe: „Co ale udělal tento?“ Nic! Hledíme, slušně vypadající mladý muž, dobrota, nevinnost, jemnost, pokora z něj vyzařují. Ale i přes svůj soucit se Šimon drží v povzdálí, dokud nepřijde matka. Ó! Přišla matka toho muže! Šimon se snaží protlačit si cestu davem, aby viděl, kdo je matka tohoto odsouzence, a Římané vidí, že má sílu. „Pojď a nes kříž!“ Nutili ho, aby nesl kříž. Kéž nás Dvě Srdce Lásky přitahují blíž a blíž k Bohu, blíž a blíž k Ježíšovi a Marii, blíž a blíž k ranám ostatních lidí, blíž a blíž k těm, kdo potřebují naši pomoc! Neměli bychom odmítat pomoc. Ať se nestane, že byste viděli někoho v nouzi a jen byste prošli kolem něho, i kdybyste měli jiné povinnosti – věnujte mu trochu času. Kéž Bůh pomůže celému světu přijít k Srdcím Lásky, ke Dvěma Srdcím Ježíše a Marie, kde Šimon z Kyrény našel příležitost pomoci. Vykonáme však svůj úkol správně? Toto nové společenství, tato nová kongregace, toto nové zasvěcení – poneseme svůj kříž správně? Toto je náš kříž –

Srdce Lásky, je to kříž nás všech, kříž celého světa. Každý je pozván, aby nesl tento kříž, aby pomohl nastolit vládu Srdcí Lásky. Kéž nikdo neřekne „ne“, kéž všichni řeknou „ano“. Řekněte „ano“ kříži Srdcí Lásky.

6. zastavení: Veronika otírá Ježíšovi tvář

Veroniko, jaká jsi slavná světice! Většina ostatních byli jen přihlížející, ale ty jsi nemohla skrývat svou lásku a nedbala jsi na vojáky, kteří každého šlehali bičem. Prodrala ses zástupem, plná odvahy a horlivosti, abys Ježíšovi vzdala poctu. A přišla jsi a otřela jsi mu tvář, tu Božskou tvář pokrytou plivanci, pokrytou krví, potem a prachem! Ach! Ježíšovou tvářím jsem já. My jsme Ježíšovou tvářím! My jsme tvářím Boha! Bůh nás na samém počátku stvořil ke svému obrazu a podobě. Podívejte se na mě teď! Viděl někdo ve mně to Božské? Jaká hanba, že jsem teď obrazem Boha. Podívejte se na mě. Boží obraz, Boží podoba. Zabil jsem tu Boží podobu svými hříchy, svou nečistotou, svými hloupými myšlenkami, slovy a činy. Nyní ji musíme znovu otřít, znovu ji omýt pokáním. Veronika znala jednoho z těch dvou. Bylo jí Ježíše líto, možná ani nevěděla, že to je právě Ježíš, protože jak jsem už řekl, ukřižování nebylo ničím neobvyklým, byl to obvyklý způsob, jak Římané popravovali zločince. Ale když uviděla Marii, poznala, kdo Ježíš doopravdy je. Dovolte mi říci: Kdo říká, že zná Ježíše, ale nezná Marii, ten ještě nepoznal Ježíše ani z poloviny. Aby člověk plně poznal Ježíše, musí znát Marii. To je tajemství této Veroniky. Znat je oba, Dvě Srdce, to je plné poznání. A toto poznání už potom

nelze skrývat, nelze už skrývat svou lásku – nemůžete už dále skrývat svou lásku. Musíte vyjít a otřít Ježíšovu tvář. Proč Ježíšovu tvář? Protože Ježíš se podobá Marii, a když mu otřete tvář, objeví se Jeho podoba, a skrze ni Dvě Srdce Lásky. Toto je cesta sjednocení se se Dvěma Srdci. Šimon se sjednotil tím, že nesl kříž, Veronika se sjednotila tím, že otřela Ježíšovi tvář. Cokoliv uděláme pro Ježíše a Marii, to nám dá věčnou odměnu. Kristus otiskl svou tvář na kus látky a ten kus látky je dodnes uctíván. Nikdy nebyl smazán. Můžete jít na místo, kde je uchováván, a vidět ten závoj. Pane Ježíši Kriste, pomoz mi očistit Tvou tvář svou láskou, a potom zanech na mé lásce otisk své tváře, aby každá láska, kterou prokazuji, byla Ježíšovou pečetí. To je význam slov: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“

7. zastavení: Ježíš padá podruhé

Proč Ježíš upadl podruhé? Byl to hrozný pád. Útěcha Matky Marie ho upokojovala, Šimonova útěcha ho upokojovala, Veroničina útěcha ho upokojovala. Tito lidé dali Ježíšovi útěchu, ale vojáci byli jako pomatení a odstrčili ty, kdo ho chtěli utěšovat. Odstrčili i Marii. Ježíš viděl, jak zacházejí s jeho matkou a s Veronikou, jak je odstrkují... To byl ten nejhorší pád. Že oddělili Dvě Srdce, oddělili Ježíše od Marie a Marii od Ježíše. To je jeden z našich nejhorších hříchů. Lidé to nevědí. Je mi líto těch lidí, kteří to nevědí. Snaží se oddělit Marii od Ježíše, nazývají Marii různými urážlivými jmény, říkají, že byla jen neužitečnou obálkou (ve smyslu, že Maria přinesla Ježíše na tento svět, jako obálka

nese důležitou zprávu, a pak už obálku nepotřebujete a vyhodíte ji). Nikdy neoddělujte Ježíše od Marie. Je naší povinností, abychom je viděli společně, přiváděli je dohromady, drželi je pospolu, milovali je společně, ctili je společně, modlili se k nim společně, chválili je společně, sjednocovali se s nimi oběma. To je zvláštní úkol, který Bůh dal nám, tomuto společenství, této kongregaci, této formě úcty, této době. Tato naše doba je dobou sjednocení srdcí. Všechna srdce by se měla sjednotit, dokonce i v marketingu, i ve světě obchodu. Vidíte, že firmy se slučují, vytvářejí globální společnosti, lidé slučují své podniky, spojují se – proč? Aby mohli soutěžit a být šampioni, být první. Banky se spojují, aby vítězily. Vojáci se spojují, Evropa se spojuje – Evropská unie, jedna měna, jedno vízum, když máte vízum do Německa, můžete jet do Itálie, můžete jet do Řecka! Sjednocení! Toto je doba sjednocení. Ale tím nejdůležitějším sjednocením je sjednocení srdcí. Proto byste měli sjednotit svá srdce s těmito Dvěma Zraněnými a Krvácejícími Srdci, což je jediné řešení. Můj Ježíši, děkuji ti, že jsi nám tohle zjevil – tajemství své lásky, svého Srdce. Pomoz nám, abychom jej žili, abychom jej chápali, abychom jej hlásali, kázali, vylévali tuto lásku jako déšť na celý svět, vylévali ji jako sluneční svit na celé stvoření. Ať všichni poznají tajemství Dvou Srdcí, sjednocení našich lidských srdcí se srdcem Boha, našeho ubohého hříšného srdce s čistým Srdcem Mariiným, se Srdcem Ježíšovým a potom sjednocení všech s Otcem. Kéž jsou všichni jedno.

8. zastavení: Jeruzalémské ženy pláčou nad Ježíšem

Autor jednoho rozjímání řekl: „Možná, že ženy plakaly proto, že vzpomínaly na dobré časy s Ježíšem.“ To je „možná“, ale já si jsem jistý, že ženy plakaly proto, že viděly Ježíšovu lásku k matce. Tato láska způsobila, že podruhé upadl. Hledal svou matku: „Kde je moje matka? Kde je moje matka?“ Vyjadřoval to nahlas svými gesty. „Oni odstrčili mou matku, vojáci.“ Zapomněl na své vlastní utrpení – to, jak tvrdě jednali s jeho matkou, bylo pro Ježíše hrozné, nemohl to snést. To proto se zhroutil a ty ženy to viděly. „Hle, jaká láska k matce!“ A protože to byly také ženy, rozplakaly se. Tento jejich pláč byl něco podobného, jako když ta žena v zástupu zvolala: „Blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, které tě kojily“, když slyšela Ježíše mluvit. Nemohla jinak, než že se odkazovala na Marii a začala Marii blahoslovit. Když tedy Ježíš upadl kvůli své lásce k matce, ženy se také rozplakaly a říkaly: „Takový dobrý syn, takový skvělý syn, takový šlechetný syn! A oni ho zabíjejí! Takový syn, taková láska k matce!“ A přály si, aby také měly takového syna. Ale Ježíš řekl: „Neplačte nade mnou, plačte nad sebou a nad svými dětmi, protože i s vašimi dětmi budou Římané špatně zacházet kolem roku 70. Vaše děti, národ bude zničen. Plačte! Čiňte pokání, aby k tomu nedošlo. Pokud nebudete dost plakat, musí k tomu dojít! Protože proroci jsou ignorováni.“ Ježíš plakal nad Jeruzalémem: „Jeruzaléme, Jeruzaléme! Kolikrát jsem vás chtěl shromáždit pod svými křídly jako...“ – ale co se stalo?

9. zastavení: Ježíš padá potřetí

Když jsme se dívali na film Umučení Krista, viděli jsme tento Ježíšův pád. Byl úplně, naprosto vysílený. Bylo to jen ještě asi čtyřicet nebo padesát kroků k vrcholu Golgoty, kde měl být ukřižován, ale on už se nedokázal pohnout. Byl naprosto vyčerpaný, spotřeboval už veškerou svou sílu! Bičovali ho: „Vstaň! Vstaň!“ Ale on už nemohl. Jen jedno způsobilo, že Ježíš vstal – co to bylo? Maria. Maria se protlačila zástupem a podívala se na něj a Ježíš se podíval na Marii. Ten pohled mu dal sílu k těm posledním několika krokům, poslední energii, poslední energii. Můj Ježíši, prosím, ustanov hroznou nenávist mezi mnou a hříchem, zejména hříchem nečistoty. Kéž už nikdy nepříčichnu k žádnému hříchu nečistoty, k žádnému hříchu nedostatku lásky, k žádnému hříchu, že bych přišel pozdě na modlitbu, k žádnému hříchu, který by mě jakýmkoliv způsobem odváděl od mých slibů čistoty, chudoby, poslušnosti, lásky, modlitby, apoštolátu a pravdivosti. Můj Ježíši, pomoz mi, abych miloval Tebe a abych miloval mou i Tvou Matku Marii a abych tuto lásku všude hlásal. Kéž už nikdy neupadnu do hříchu. Prosím, Pane, já už nechci znovu upadnout. To nepřátelství, které jsi ustanovil mezi potomstvem Satanovým a mezi potomstvem ženy, toto nepřátelství nyní ustanov mezi mnou a každým hříchem! Aby se ke mně hřích už nikdy nemohl přiblížit a abych se já už nikdy nepřiblížil ke hříchu, protože hřích způsobil tohle všechno, co jsi vytrpěl. Podívejte se na účinek, který způsobuje váš hřích. Je jako

žíravina. Můj Ježíši, prosím, prosím Tě, pro Tvůj svatý kříž, pro Tvou svatou smrt, ať už nikdy proti Tobě nezhřeším.

10. zastavení: Ježíš je vysvlečen ze šatů

Vzpomeňte, co Pán řekl mně i vám: „Bez čistoty a svatosti nemůže být vláda Srdcí Lásky.“ Prosme zejména při tomto zastavení o čistotu a svatost. Kristus byl svlečen úplně donaha. Panna Maria ve Fatimě zjevila, že nejvíce duší jde do pekla kvůli hříchům těla. Devadesát procent hříchů, které vás zavedou do pekla, jsou hříchy těla. To tělo, které teď nosíte, jednoho dne svlečete jako šaty. Ale cokoliv, co se svým tělem děláte, ulpí na vaší duši.

Proto řekněte svému tělu: „Mé tělo, budu tě nosit sto let, pak tě svléknu a ty potom budeš na věčnosti a moje duše nikdy nezemře.“ Proto vás prosím, nepoužívejte už toto tělo ke hříchu. Byli jsme varováni: Bez čistoty nemůžeme mluvit o vládě Srdcí Lásky, ale ďábel v našich dnech neustále do všeho vkládá nečistotu. Můj Ježíši, pomoz nám, prosím, dej nám milost čistoty. Čistoty, čistoty, čistoty. Cudnosti, cudnosti, celibátu, panenství.

11. zastavení: Ježíš je přibit na kříž

Děkuji Ti, můj Ježíši, že jsi byl přibit na kříž. Ty jsi přibit na svůj kříž. Prosím Tě, přibij i mě na můj kříž, na můj kříž Srdcí Lásky. Přibij mě ke svému Srdci, přivaž mě ke svému Srdci, přilep mě ke svému Srdci, přibetonuj mě ke svému Srdci, aby se od Tebe nikdy, nikdy neodloučil. Tvé Srdce je

mou Láskou, Tvé Srdce je mým křížem, tento život Srdcí Lásky je mým křížem, modlitba Srdcí Lásky je mým křížem, život čistoty a cudnosti je mým křížem. Pomoz mi, můj Pane, abych byl přibit na tento svůj kříž a abych tam zůstal, navěky věků sjednocen s Tebou, jako jsi Ty jedno s Otcem. Jako je s Tebou sjednocena Tvá Matka Maria, tak se sebou sjednot' i mne. Děkuji Ti, můj Ježíši, za to, co jsi mi slíbil. Nikdo a nic mě nemůže odloučit od Tvé Lásky. Miluji Tě, můj Ježíši. Ty jsi můj Bůh, má Láska, mé Všechno. Pane, pomoz nám, abychom se nevyhýbali kříži, ale abychom jej přijímali a ve všem konali Tvou vůli.

12. zastavení: Ježíš na kříži umírá

Ježíši, když umíráš, mám jen jednu žádost, jen o jednu věc prosím: Ty jsi zemřel pro mě, kéž já zemřu pro Tebe. Ty jsi zemřel z lásky ke mně, kéž já zemřu z lásky k Tobě. Tvá smrt mi přinesla spásu, kéž Tobě má smrt přinese slávu. Kéž se Ti líbí můj život i má smrt.

Kéž se Ti líbí smrt všech našich sester a bratrů, našich kněží a laických apoštolů. Kéž všichni zemřeme z lásky k Tobě, Ježíši! Modleme se za milost šťastné smrti.

Vojáci se mu posmívali: „Jsi-li židovský král, sestup z kříže!“ Ale jeden z lotrů ho začal bránit: „Tento muž neudělal nic zlého!“ A pak řekl: „Pane, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Ježíš odpověděl: „Dnes budeš se mnou v ráji.“ Potom se obrátil ke své Matce Marii a dal nám před svou smrtí svůj poslední dar. Co to bylo? Matka. Maria je Ježíšovou závětí. Maria jako závěť. Maria je Matkou

Boží, ale nyní Bůh učinil Marii naší matkou. Maria nemohla zrodit hříšné lidi, nemohla zrodit hříšníky, mohla zrodit Boha, čistého a svatého! Ale Ježíš řekl: „Matko, vezmi si je, jsou to tvé děti.“ A ona nás přijala. Děkuji Ti, Matko Maria, děkuji Ti, Ježíši. Děkuji vám, Srdce Lásky! Ó Ježíši! Ó Maria!... Ježíš z kříže zvolal: „Je dokonáno! Naplnil jsem tvou vůli!“ Svatý Pavel říká: „Běh jsem dokončil, jsem hotov.“ Pomoz nám zůstat vytrvalí až do konce v dodržování modlitebního života, v žití života lásky, čistoty a svatosti. Kéž nikdo z nás neodpadne, Pane Ježíši. Kéž všichni zůstaneme čistí, svatí a vytrvalí až do konce. Kéž všichni dojdeme do Tvého nebeského království, Pane Ježíši. Buď vůle Tvá.

13. zastavení: Ježíš je položen do náručí své požehnané Matky

Kde Ježíš započal svůj pozemský život, kde? V Mariině lůně. A kde ho skončil? V Mariině náručí. Maria je tedy určitým způsobem Ježíšovou alfou i omegou, počátkem i koncem Ježíše Krista jako člověka na zemi. Stejně tak je Ježíš počátkem i koncem všeho, on je alfou i omegou všech! Ale Maria je alfou i omegou Ježíše Krista, počátkem i koncem Ježíše Krista. Začal v Mariině lůně a skončil v Mariině náručí. Děkuji Ti, Matko Maria. Proč jsou lidé tak slepí? Proč nevidí sjednocení těchto Dvou Srdcí? Nikdy nemůžete mít Ježíše bez Marie, to není možné! Ach, všichni ti naši bratři, kteří sešli z cesty, nazývají se křesťany, ale nemilují Marii. Je mi jich líto, protože až přijdou do nebe – pokud vůbec přijdou do nebe, modlím se, aby nebyli zatraceni, ať jsou spaseni –

uvidí, že Ježíš je v Mariině náručí. Maria není Bohem, ale Maria je právě tam, kde je Nejsvětější Trojice. Tam, kde je ona, Ježíš zůstává v nebi Mariiným dítětem. Proto ti, kdo se stydí hlásit se k Marii tady na zemi, co budou dělat, až uvidí Marii v nebi? Velebím Tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi toto tajemství Dvou Srdcí Lásky skryl před chytrými a odhalil jsi je maličkým. Když Ježíš přišel na svět, neměl nic, a stejně tak neměl nic, když nás opouštěl. Neměl ani místo, kde by mohl spočinout. Matka našeho Pána, moje matka, je ponechána opuštěná. Snáší se noc, noc je všude kolem. Dílo vykoupení je dokonáno. Ach, nikdy nezapomenu na Pietu v Kolíně nad Rýnem, je velmi, velmi zvláštní: Maria drží Ježíše v náručí – a usmívá se. Proč? Zdá se, jako by říkala: „Zvládli jsme to. Dokázali jsme to. Můj syn to dokázal, spasil celý svět. Hurá!“ Maria zpívala „hurá“, když si brala Ježíšovo tělo. Moje sestry, mí bratři, jaká to pro nás bude radost, vidět naše sestry, naše bratry, naše kněze, že jsou svatí, že umírají svatou smrtí. Ale pokud chcete zemřít svatou smrtí, musíte žít svatým životem. Protože je jen velmi málo těch, kdo se jako ten lotr v poslední minutě přehoupnou do svatosti. Je jen velmi málo těch, kdo v poslední minutě dokážou naskočit a stát se mučedníkem. Ten muž vedle Ježíše byl ukřižován pro své hříchy, ale dostal milost se změnit, stát se mučedníkem pro Ježíše. Když umíral, obhajoval Ježíše. Ne každý bude mít takovou šanci, jen jeden z milionů. Začněte proto nyní žít život. Kam se strom naklání, tam zemře, tam padne. Moje Matko Maria, prosím, nes mě ve svém náručí. Běžte do Mariina náručí. Ať vás Maria nese, ať vás nese v náručí, a všechno bude v pořádku. Matko Maria, nes mě.

14. zastavení: Ježíš je položen do hrobu

Když Ježíš přišel na svět, neměl nic. Neměl ani místo, kde by si mohl odpočinout, neměl ani hrob, kde by mohl být pohřben. Vypůjčený hrob, chudoba. Neměl kam složit hlavu, neměl ani kde být pohřben. Byl to vypůjčený hrob.

To všechno udělal kvůli mně. Musíme do svého života zavést umrtvování, zcela se zříci sami sebe. Čím více se zřeknete sami sebe, tím více vás naplní Bůh. Musíme zemřít skrze umrtvování a pokání. Proto se nebojte toho, že vás pálí kolena, nebojte se slunce, potu, prachu, tyto věci nám pomáhají k dosažení milosti. Každá maličkost, kterou vytrpíte, zachrání nesčetné duše. Přijměte každý pot, každou zátěž a jděte ve stopách Ježíše Krista s horoucí touhou po vykoupení celého lidstva, všech duší, všech duší. Modlíme se za spásu všech duší. Buďte připraveni vytrpět všechno, zcela se zřekněte sami sebe. Ježíš Kristus byl potom uložen do hrobu, můj Pán Ježíš v hrobě... V hrobě se zdálo, že ho přemohli. Ale je to počátek triumfu. Stejně je to s námi, s tím, jak jsme pronásledováni, jak jsme pomlouváni, odmítáni, trpíme všemožné zlé zacházení. Oni si myslí, že nás rozdrtili. Ale to není pravda. Je to vítězství. Bůh potom ukáže, že On je Bůh. Kristus byl poslušný až k smrti, k smrti na kříži, a Otec přišel a vzkřísil ho. Když teď trpíte a pak budete vzkříšeni, budete zářit jako slunce. Takhle to s námi bude, až budeme vzkříšeni. Proto nehleďte na to, jak teď trpíte, jak je vaše tělo trestáno, na tom nezáleží. Až vás Bůh v poslední den vzkřísí, budete zářit více než slunce. Budete podobní andělům, budete podobní Bohu! Uvidíte Ho tváří v tvář. Proto se teď nešetřete v žádném umrtvování pro spásu všech duší.

Tuto křížovou cestu se otec Montfort (otec Lásky) modlil na Velký pátek roku 2008.

Zdroj: www.2srdcelasky.cz